

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Pataki Norbert Ügyvédi Iroda; ügyintéző: dr. Pataki Norbert András ügyvéd által képviselt felperesnek a Hernádi és Kovács Ügyvédi Iroda; ügyintéző: dr. Hernádi Eleonóra ügyvéd által képviselt Magyar Energia Hivatal (1081 Budapest, Köztársaság tér 7. - hivatkozási szám: ...) alperes ellen energiaügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indult perében a Fővárosi Bíróság 2009. évi április hó 23. napján kelt 3.K.31.179/2008/8. számú elsőfokú ítélete ellen a felperes által 9. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán az alulírott napon megtartott nyilvános tárgyalás alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - az illetékügyekben eljáró hatóság külön felhívására - 24.000 (azaz huszonnégyezer) forint fellebbezési illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S

A szolgáltató mint elosztói engedélyes biztosítja a felperes tulajdonában és használatában álló ingatlan (...) gázellátását. A szolgáltató megbízottjai 2007. július 12. napján a felperesi fogyasztási helyen a mérőóra sérülése miatt szabálytalan gázvételezést vélelmeztek. Ezért a felperes jelenlétében jegyzőkönyvet vettek fel. Rögzítették, hogy a mérőóra jobb oldalán a plomba sérült. A leszerelt mérőórát 2007. augusztus 30. napján - a felperes távollétében - igazságügyi műszaki szakértő vizsgálta meg. Megállapította, hogy a mérőóra jobb oldali plombája rongált, hátsó pogácsáját eltávolították, zárási feladatot nem lát el, így a fedél felemelhető és a számláló szerkezet szabadon hozzáférhető. A számlálómű rögzítésére szolgáló furat a számlálómű kivétele és a visszahelyezése miatt deformálódott és összekarcolódott, a mérő rongált, méretlen gáz vételére alkalmas. A szolgáltató a felperesi fogyasztási helyre címzetten a szakértői vizsgálat eredményét tartalmazó jegyzőkönyvet postázta.

A szolgáltató a földgázellátásról szóló 2003. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Get.) 43. §-ának (2) bekezdés c) pontja szerinti közüzemi szerződésszegés miatt kötbér, a gázmérő rongálásával okozott kár és annak cseréjével felmerült költség, és a szakértői vizsgálati díj megfizetésére hívta fel a felperest.

A felperes az alperesi hatósághoz benyújtott fogyasztói panaszában sérelmezte a terhére megállapított közüzemi szerződésszegést. Nem ismerte el a mérőóra sérülését és a szabálytalan vételezést. Állította, hogy a mérőóra sérüléseit az ellenőrzést végző szerelők okozták. Kifogásolta a szolgáltató eljárását. Hangsúlyozta hogy a szakértői vizsgálatról szándékosan nem értesítették időben. Ennek igazolásául csatolta a Magyar Posta részéről megküldött tudakozványt, amely szerint a szolgáltató levelének kézbesítését két alkalommal kísérelte meg, majd a 15 napos várakozási idő után (2007. szeptember 13-án) küldte azt vissza a feladónak. Jelezte továbbá, hogy a szakértői vizsgálatról készült jegyzőkönyvet tartalmazó küldeményen a Gödöllői 1. számú Postahivatal körbélyegzőjének dátuma 2007. augusztus 19. Ez ellentmondásban van azzal, hogy a szakértői vizsgálatról készült jegyzőkönyv dátuma 2007. augusztus 30. Mivel nem tudott részt venni a szakértői vizsgálaton, így az nem bizonyított, hogy a karcolások a vizsgálaton történt szétszerelés előtről keletkeztek volna a mérőórán. Mindezeknek a tényeknek a figyelembevétele mellett a szakvéleményt nem fogadja el.

A szolgáltató - alperesi megkeresésre - megküldött válaszában a helyszíni ellenőrzés során megállapított tényekre hivatkozott. Állította, hogy a szakértői vizsgálat időpontjáról a felperest szabályos tértivevényes levélben értesítette, amely küldeményt a posta „nem kereste” jelzéssel küldte vissza, ezért azt kézbesítettnek tekintette.

Az alperes a 2008. február 15. napján kelt ... számú határozatában a felperes fogyasztói panaszát elutasította. Megállapította, hogy a szolgáltató megbízottjai szakszerűen jártak el, a gázmérőt nem rongálták meg. Jogosultságuk kiterjedt a gázmérő szemrevételezéses, és a gyári állapothoz képest fizikai meggyőződéssel történő ellenőrzésére. A szolgáltató üzletszabályzatában a helyszíni fénykép, vagy videofelvétel készítése nem kötelező módon, csak lehetőségként van előírva. A panaszos kézbesítéssel kapcsolatos kifogásaival összefüggésben megállapította, hogy a szolgáltató a tőle elvárható módon járt el, a szakértői vizsgálat időpontjáról a felperest 2007. augusztus 23-án szabályos tértivevényes levélben értesítette; mivel a felperes a küldeményt nem vette át, a szakértői vizsgálatot a távollétében 2007. augusztus 30. napján végezte el a szakértő. Utalt arra is, hogy a független igazságügyi szakértői vizsgálat során nem szükséges a tanuk jelenléte.

A felperes keresetében az alperesi határozat hatályon kívül helyezését és a hatóság új eljárás lefolytatására való kötelezését kérte. Sérelmezte, hogy az alperes nem tárta fel kellő alaposséggal a tényállást, a bizonyítékokat nem okszerűen mérlegelte és eljárási jogszabálysértést követett el, amikor nem vizsgálta körültekintően a kézbesítésre vonatkozó kifogásait. Hangsúlyozta, hogy a szolgáltató a szakértői vizsgálatra szóló értesítés kézbesítésekor nem úgy járt el, ahogy az az adott

helyzetben általában elvárható volna. Jogszabályon alapuló együttműködési kötelezettségének nem tett eleget, mert nem időben értesítette a szakértői vizsgálat időpontjáról és ezért nem tudott azon megjelenni. Ezzel a magatartásával (a szakértői vizsgálat időpontja előtt négy munkanappal adta postára az értesítést) korlátozta a jogaiban és lényegében ellehetetlenítette a szabálytalan gázvételezés véelmének megdöntését. Állította, hogy a mérőóra sérüléséről a helyszíni vizsgálatig nem volt tudomása, azt a szolgáltató szerelői okozták.

Az alperes a határozatában foglaltak fenntartása mellett a felperesi kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint a szolgáltató az üzletszabályzata szerint járt el, megkísérelte tájékoztatni a felperest a szakértői vizsgálat időpontjáról. Nincs olyan üzletszabályzati elem, szerződéses feltétel és jogszabályi rendelkezés, amely előírná azt a szolgáltató részére, hogy hány nappal megelőzően kell tájékoztatni a fogyasztót a vizsgálatról. Ezért e körben jogsértést nem állapított meg.

A perbe a szolgáltató - értesítés ellenére - beavatkozni nem kívánt.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes keresetét elutasította. Indokolása szerint a mérőóra ellenőrzése során feltárt és a szakértő részéről is megerősített egyértelmű sérülések alapján a szabálytalan vételezés megállapítható, a felperesnek a helyszíni ellenőrzés során felvett jegyzőkönyvben lehetősége lett volna arra, hogy kifogásait jelezze. A felperes a mérőóra sérülésének tényét nem vitatta, csak azt állította, hogy arról tudomással nem bírt, azonban a tudomásszerzés illetve annak hiányának értékelése a Get. szerinti objektív felelősség miatt nem releváns. Nem merült fel adat arra nézve, hogy a mérőóra vizsgálatát végző személy nem a reá kötelezően vonatkozó előírások szerint járt volna el és ami miatt a szakvélemény aggályos lenne. A kézbesítés körülményeit vitató felperesi előadással összefüggően megállapította, hogy a szolgáltató megkísérelte értesíteni a vizsgálat időpontjáról, ennek sikertelensége azonban a szolgáltatónak nem róható fel. A felperes sem jelölt meg olyan jogszabályi előírást, amely a tértivevény visszaérkezéséhez kötné a szakértői vizsgálat lefolytatásának lehetőségét. Ezért a felperes által hivatkozott eljárási jogszabálysértést nem találta megállapíthatónak.

A felperes fellebbezésében a kereseti kérelmében foglaltak teljesítésével az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását kérte. Teljes körűen fenntartotta az elsőfokú eljárás során tett nyilatkozatait. Előadta, hogy a rongálás tényét a helyszíni ellenőrzéskor azért nem jelezte, mert ez nem egy konkrét cselekmény volt, hanem valószínűleg a szolgáltató alkalmazottai okozták a mérőóra szétszerelése során. Utalt a postai szolgáltatások ellátásáról és minőségi követelményeiről szóló 79/2004. (IV. 19.) Korm. rendelet (a továbbiakban: R) 23. §-ának (1) bekezdésében foglaltakra azzal, hogy ezen rendelkezés alapján az igazságügyi szakértői vizsgálatot nem lehet olyan időpontban tartani, amikor még a címzett a postán (a kézbesítés első megkísérlését követő 10 napon belül) a levelet szabályszerűen átveheti. A perbeli esetben a szolgáltató ezt az előírást nem tartotta meg, mivel mindösszesen 6 napot biztosított arra, hogy a levelet átvegye és a szakértői

vizsgálaton jelen legyen. Ezt a körülményt sem az alperes, sem pedig az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe és nem értékelte a megfelelő módon.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.

A felperes fellebbezése nem alapos.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 253. §-ának (3) bekezdése szerinti terjedelemben, az előterjesztett fellebbezés és fellebbezési ellenkérelem korlátai között bírálta felül. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a Pp. 206. §-ában foglaltaknak megfelelően a rendelkezésre álló peradatok alapján a tényállást helyesen rögzítette, az abból levont jogi következtetése teljes mértékben helytálló volt, azzal a másodfokú bíróság mindenben egyetértett. A felperes fellebbezésében olyan érveket felsorakoztatni nem tudott, amelyek az elsőfokú ítélet megváltoztatását, vagy hatályon kívül helyezését eredményezhették volna.

A fellebbezésben foglaltakra utalással a következőket emeli ki a Fővárosi Ítéltábla. A Legfelsőbb Bíróság a KK. 31. számú állásfoglalásában kifejtette, hogy keresetében a fél anyagi és eljárási jogszabálysértésre is hivatkozhat, és arra is, hogy a határozat meghozatalakor az alkalmazott jogszabályt tévesen értelmezték. A közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perekben a bíróság elsősorban azt vizsgálja, hogy a közigazgatási határozat érdemben megfelel-e a jogszabályoknak. Eljárási jogszabálysértés miatt csak akkor van helye hatályon kívül helyezésnek, ha az eljárási jogszabálysértés jelentős és a döntés érdemére is kihat és ez a bírósági eljárásban sem orvosolható. A felperes arra alapítottan vitatta a szolgáltató eljárásának jogszerűségét, hogy a szakértői vizsgálat időpontjáról nem értesítette a jogszabályi előírásoknak megfelelő módon. Ezzel lényegében megakadályozta, hogy személyesen megjelenjen a mérőóra megvizsgálásakor. A felperes a hatóságnál előterjesztett panaszában is kifogásolta a postai kézbesítés körülményeit. Ezt az alperes a közigazgatási eljárásban vizsgálata tárgyává tette, és - a postának a megkeresésére adott válasza és a kiállított postai tudakozvány alapján - határozatában azt állapította meg, hogy a felperes értesítése szabályosan megtörtént, és ezzel egyező következtetésre jutott az ítéletében az elsőfokú bíróság is. A felperesnek az e körben tett fellebbezési érvelése sem volt alkalmas arra, hogy az alperes és az elsőfokú bíróság megállapítását cáfolja. A szolgáltató a szakértői vizsgálat időpontjáról köteles értesíteni a fogyasztót. Ez igazoltan megtörtént a szolgáltató részéről. A felperes fellebbezésében hivatkozott R. 23. §-ának (1) bekezdéséből sem következik az, hogy a szolgáltató nem tartotta be a reá kötelezően vonatkozó előírásokat és szándékosan akadályozta volna a felperest jogai érvényesítésében. Ténylegesen a postai szolgáltatások ellátásáról és minőségi követelményeiről szóló általános jogszabályi rendelkezéseken túl a felperes nem tudott megjelölni olyan előírást (üzletszabályzat, szerződéses kitétel), ami meghatározná, hogy a szolgáltató a szakértői vizsgálatot megelőzően hány nappal kell, hogy az értesítést kiadja, továbbá, hogy a szakértői vizsgálat csak akkor lenne lefolytatható, ha például az értesítés (postai küldemény) tértivevénye

visszaérkezik. A szolgáltatónak nincs olyan irányú kötelezettsége, hogy az értesítés megküldésekor számításba vegye azt, hogy a fogyasztó nem veszi rögtön át a küldeményt és a posta azt a vonatkozó szabályok szerint letétként kezeli. Akkor jár el „ügyfélbarát módon” a szolgáltató, ha az értesítés kiadása és a vizsgálat időpontja között rendelkezésre álló időt a mindennapi életben elvárható és az ésszerűség követelményeit kielégítő módon biztosítja. A perbeli esetben az értesítés és a szakértői vizsgálat között egyhetes időtartam nem volt túl hosszú, de ez nem jelenti azt, hogy az értesítés kiadása ne lett volna jogszerű és azt sem, hogy a kézbesítés szabálytalanul történt volna. Megjegyzi a másodfokú bíróság, hogy amennyiben a felperes tudta, hogy nem tartózkodik állandóan az ellenőrzéssel érintett fogyasztási helyen, bejelenthetett volna más értesítési címet is.

Mindezekre tekintettel a másodfokú bíróság arra a megállapításra jutott, hogy a Legfelsőbb Bíróság KK. 31. számú állásfoglalásában megjelölt súlyos, az ügy érdemi elbírálására kiható eljárási szabálysértést a felperes nem igazolt. A Fővárosi Ítéltábla utal arra, hogy az a tény, hogy a felperes a szakértői vizsgálaton nem vett részt, az nem minősíthető akként, hogy a felperes ügyféli jogait ne tudta volna érvényesíteni. Egyrészt azért, mert a helyszíni ellenőrzéskor mint fogyasztó jelen volt és biztosított volt számára, hogy a szabálytalan gázvételezést vitassa, továbbá a gázmérő leszerelésével kapcsolatos kifogásait jegyzőkönyvbe kérje rögzíteni. A felperes ezzel a lehetőségével nem élt. Az a nyilatkozata, hogy „tudomással nem bírt a gázóra sérüléséről” nem támasztja alá az eljárás későbbi szakaszában tett állításait. Különösen úgy, hogy feltételezésekre alapította védekezését mind a helyszíni ellenőrzéssel, mind a szakértői vizsgálatral összefüggésben: állításainak bizonyítására nem törekedett, nem indítványozta sem a helyszíni ellenőrzést végző személyek, sem a szakértő perben való meghallgatását. A szakvéleményt csak azért nem tartotta elfogadhatónak, mert nem volt jelen a vizsgálaton, de ezt meghaladóan érdemben annak megállapításait nem vitatta.

Nem merült fel sem a közigazgatási eljárásban, sem az elsőfokú eljárásban olyan körülmény, ami a szakértői vizsgálat objektivitását megkérdőjelezné. A szolgáltató megbízottjai a felperes jelenlétében szerelték le és csomagolták be a mérőórát, ami a szakértői vizsgálatról készült jegyzőkönyv szerint (ezt a felperes megkapta) sértetlen csomagolásban került a szakértőhöz. A mérőóra ellenőrzéskori időpontjában, a helyszíni jegyzőkönyv felvételekor lehetett volna a felperesnek érdemi kifogásait rögzítenie. Ennek elmaradása azért döntő jelentőségű, mert a felperes a mérőóra sérülését - amire alapított volt a gázvételezés sérelme - az ellenőrzés időpontjában lényegében nem vitatta. Az elsőfokú bíróság ezzel összefüggésben helyesen utalt arra, hogy a felperest objektív felelősség terheli, mert a mérő befolyásolt állapota már önmagában is szabálytalan vételezést jelent, ami fogyasztói közüzemi szerződésszegésnek minősül. Az elsőfokú bíróság a felperes nyilatkozataival szemben a helyszíni ellenőrzési jegyzőkönyvben, valamint a szakvéleményben foglaltakat fogadta el és ez alapján utasította el a felperes keresetét.

Mindezek folytán a másodfokú bíróság a Pp. 254. §-ának (3) bekezdése szerint - lényegében helyes indokai alapján - hagyta helyben az elsőfokú bíróság ítéletét.

Az alperes perköltséget nem, kért így arról a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 78. §-ának (2) bekezdése alapján mellőzte a rendelkezést, míg a sikertelenül fellebbező felperes a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. §-ának (2) bekezdése alapján köteles a fellebbezési illeték viselésére.

Budapest, 2009. év november hó 4. napján

Borsainé dr. Tóth Erzsébet s. k. a tanács elnöke, **Dr. Bacsa Andrea** s. k. előadó bíró, **Dr. Vitál-Eigner Beáta** s. k. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő